

וְאֵמַר רַבֵּנוּ יוֹי פִּרְיוֹשׁ שֶׁכֵּלֵל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמִדַּבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵי אִישׁ בְּיַד אִישׁ כְּשֶׁר וְאֵפֶלֶן צִדִּיק וְגַמֵּר

בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פְּנִינִים יְקָרִים מְלֻקָּטִים כְּכַתְּבָם וְכַלְשׁוֹנָם
מִסְפְּרֵי רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ וְתַלְמִידוֹ זִיע"א וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם
לְהַשְׁקוֹת וּלְהַחְיֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּמִי הַנֶּחֱלָל לְנוֹכַח מְקוֹר חַכְמָה

גליון רב"ז **תצוה** תשפ"א

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואיך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

חלק מהוצאות הגליון נתרם ע"י הר"ר אליהו קירשבוים הי"ו
לע"נ הבה"ח נחמן ז"ל ביכלחט"א אליהו שיחי
ובשבת והודאה להשי"ת על כל הטוב והחסד שגמל עמו ועם
ב"ב הע"י - ולרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

השם יתברך (היי מורדכי) מלך ישראל מלך ישראל מלך ישראל

כי פל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונדא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יודו פאזר

לפי מדרגתו יודו פאזר מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יודו פאזר

טוֹעֲמִיָה

ועשית ציץ זהב טהור

פרשת השבוע

עֵיץ טָהוֹר מֵעֵלָה נִיצוּצוֹת

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְזָרוּנָם לְבָרָכָה 'תָּיֵב כָּל אָדָם לֹמֵר בְּשִׁבְלִי נִבְרָא הָעוֹלָם, וְתָיֵב לְתַקְנּוֹ. וּמֵהוּ הִתְקַוּוּ, הָעֲנִין הוּא כָּךְ. שִׁירָאָה שְׁיַעֲלָה כָּל הַנִּיצוּצוֹת שֶׁבְּכָל דָּבָר, וְהַנִּיצוּצוֹת הֵם אוֹתִיּוֹת, נִמְצָא מֵעֵלָה אוֹתִיּוֹת. וְהַאוֹתִיּוֹת נַעֲשִׂים דְּבוּרִים, וְעַל יְדֵי הַדְּבוּר נִשְׁפָּע רַב טוֹב לְיִשְׂרָאֵל:

אֵךְ בִּיצֵד יִכּוֹלִין לְהַעֲלוֹת נִיצוּצוֹת לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ, הָעֵצָה הוּא כָּךְ. בְּשִׁיסְתָּכֵל בְּדָבָר מָה, תִּקְפֵּה, יֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁיֵּשׁ בְּדָבָר הַזֶּה אוֹתִיּוֹת וְנִיצוּצוֹת. וּמִן הָאַמוּנָה הַזֶּה נַעֲשֶׂה זִ"ן, שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל מַעֲשֵׂיהוּ בְּאַמוּנָה. וְהַעֲשִׂיָה הִיא שְׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל, וְהָאַמוּנָה הִיא הַשְּׁבִיעִית, וְאַחַר כֵּן יִצְרַף אֵל הָאַמוּנָה הַחֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב דַּע אֶת אֱלֹקֵי אֲבֹתֶיךָ. וְאַלְקֵי אֲבֹתֶיךָ, הִיא בְּחִינַת אֱמוּנָה, כְּמוֹ 'מַעֲשֶׂה אֲבוֹתֵיהֶם בְּיַדֵּיהֶם' שֶׁאָנוּ מֵאַמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁוָהוּ הָעֶקֶר.

וְדַע הִיא תְּחִלָּתָהּ וְהַשְּׁכָל. וְחֲכָמָה הִיא יו"ד, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י אִזּוֹ יָשִׁיר, שֶׁר לֹא נֶאֱמַר אֱלֹא יָשִׁיר, י' עַל שֵׁם תְּמַחֲשֶׁבָה נֶאֱמָרָה. וּמִתִּיּוֹד וְתִיּוֹן תַּנ"ל, נַעֲשֶׂה עֵיץ, כִּי ז' פְּעָמִים י' בְּגִימַטְרִיא ע'. וְעוֹד, הָעֵיץ הוּא חֲכָמָה, כִּי חֲכָמֵי הַעֲדָה נִקְרָאִים עֵינֵי הַעֲדָה, וּמִמִּילָא כְּשֵׁיִשׁ לֹא עֵיץ כְּזֶה, כְּשֶׁמֶסְתָּכֵל בְּדָבָר מֵהָעוֹלָם, בּוֹדְאֵי נִתְעַלֵּין הַנִּיצוּצוֹת. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב 'וְעֲשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר' צִיץ מִלְּשׁוֹן הַסֵּתְכָלוֹת, כְּשֶׁהוּא טָהוֹר כַּנ"ל, בְּאַמוּנָה וּבְחֲכָמָה, אִזּוֹ, 'וּפִתְחֵת עֲלָיו פִּתּוּחֵי חוֹתָם', תִּינּוּ שֶׁתִּפְתַּח עַל יְדֵי עֵיץ כְּזֶה הַנִּיצוּצוֹת תִּחְתּוּמִים בְּכָל הַדְּבָרִים, וְתַעֲלָה אוֹתָם 'קִדְשׁ לָה'. וְהַנִּיצוּצוֹת הֵם אוֹתִיּוֹת, וּמֵאוֹתִיּוֹת נַעֲשֶׂה דְּבוּרִים, וְעַל יְדֵי הַדְּבוּרִים מִשְׁפִּיעַ רַב טוֹב לְיִשְׂרָאֵל.

ליקוטי מוהר"ן צד

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

ואבנט תעשה מעשה רוקם

אַמוּנָה שְׁלֵמָה

יֵשׁ כִּמָּה סִימָנִים, וְאָמַר כִּי בְּהַחֲטָם יְכוּלִים לְהַכִּיר הַנּוֹאֵף, גַּם
אָמַר שְׂבַת־חֲגוּרָה יְכוּלִין לְהַכִּיר אֲמוּנָתוֹ, אִם אֲמוּנָתוֹ
שְׁלֵמָה, וְכֵן יֵשׁ שָׂר שִׁמָּנִים. וְכִמָּה אֲנָשִׁים שָׂבְאוּ לְפָנָיו וְהוּא
הִגִּיד לָהֶם מַה שְּׁעָשׂוּ:

שיחות הר"ן קפ"ד

הַחֲגוּרָה שְׂחָגוּר בָּהּ אֵיזָה צְדִיק, כְּשֶׁתִּחַגֹּר בָּהּ, הוּא סְגוּלָה
לְבַטֵּל הַרְחוּרִים.

ספר המידות הרהורים ח'

אַבְנֵט תִּקּוּן עַל הַרְחוּרִים.

שם נ"ט

יְדוּעַ הַדָּבָר שְׂאֶחָד מֵהַהֲנֵהְגוֹת שֶׁהִנְהִיג הָרַב הַמְּגִיד זַצ"ל אֶת
הָרַב בַּעַל הַתַּנְיָא זַצ"ל, הָיָה, שְׂיִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה
כְּשֶׁהוּא מְעַטֵּף בְּמַלְבוּשׁ עֲלִיּוֹן וְחֲגוּר בְּאַבְנֵט, וְאִכֵּן גַּם
אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ הַזְּהוּרִים כְּרַבֵּי אֶהְרֵן קִיבְלִיטְשֶׁר ז"ל וְעוֹד רַבִּים
מֵאַנְ"שׁ נִהְגוּ כֵּךְ, וְהָיָה סֵדֶר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁלָהֶם עֲבוּדָה רַבָּה
וְשָׁהוּ בְּאַמִּירְתָּהּ זְמַן רַב.

שיח שרפי קודש ח"ו תקלז

טוֹעֲמִיָּה

את האורים ואת התומים

פרשת השבוע

הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הֵם אֲוֵרִים וְתַמִּים

הַשְּׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבָטִים הָיוּ לָהֶם שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים שְׁנַשָּׂא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עַל לְבוֹ שֶׁהָיוּ מְפַתְּחִים פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לַה', שֶׁהֵם הָאֲוֵרִים וְתַמִּים שֶׁמֵּהֶם הָיוּ שׂוֹאֲלִים כָּל הָעֲצוֹת.

וּמֵאֵלוּ הַשְּׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים שֶׁל הַשְּׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבָטִים שֶׁהָיוּ פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ, מִשָּׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַחוֹתְמוֹת שֶׁבְּקֹדֶשֶׁה, וּמִשָּׁם הַכַּחַשׁ שֶׁל הַדְּפֻסֶת סְפָרֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם בְּחִינַת חוֹתֶם דְּקֹדֶשֶׁה כַּנ"ל, שֶׁעַל יָדָם עָקַר שְׁלֵמוֹת בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה וְכוּ' כַּנ"ל, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְּקַנְיֵן הַדְּמוּם שֶׁבְּשֵׁם"ה גִּידִין כַּנ"ל, שֶׁהֵם כְּנֻגַד שֵׁם"ה יָמִים הַכְּלוּלִים בִּי"ב חֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה שֶׁהֵם כְּנֻגַד י"ב שְׁבָטִים, שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים הַנ"ל, שֶׁהֵם פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לַה' כַּנ"ל.

כִּי מֵהָאֲוֵרִים וְתַמִּים הָיוּ שׂוֹאֲלִים כָּל הָעֲצוֹת וְהַדְּרָכִים אִיךְ לְהַתְּנֶהֱג. וְעַכְשָׁיו אֵין לָנוּ כַּהֵן וְלֹא אֲוֵרִים וְתַמִּים וְאֵין לָנוּ מִמֵּי לְשֶׁאֵל עֲצוֹת כִּי אִם עַל יְדֵי הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּרַבֵּין עַל יְדֵי הַדְּפוּס שֶׁהוּא חוֹתֶם דְּקֹדֶשֶׁה כַּנ"ל. נִמְצָא, שֶׁחוֹתֶם הַדְּפוּס הוּא בְּחִינַת חוֹתֶם הַקְּדוּשׁ שֶׁל שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנֵי הַחֶשֶׁן וְהָאֵפוֹד כַּנ"ל. וּמִשָּׁם יִקְבַּל כַּחוֹ כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות יין נסך ג' ט

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

פורים קטן

פורים קטן – המאור הקטן

עקר תקון פגימת הלבנה הוא על ידי העבור, שעל ידי זה משוין שנות החמה עם שנות הלבנה, שזהו עקר תקון פגימת הלבנה, בחינת והיה אור הלבנה כאור החמה. ועל כן אין מעברין אלא אדר, כי באדר הוא מחית המן עמלק. כי באדר הוא פורים שאז הוא מפלת המן עמלק, שהוא עקר השונא הגדול, עקר בעל המחלקת והשנאה והקנאה והקנטור שמתקנא תמיד בקדשת ישראל וחולק עליהם ומתגרה ומתגבר להכניס מחלקת חס ושלום בין ישראל בעצמן, ועל ידו עקר אריכת הגלות וחרבן הבית המקדש. ובפורים שהוא באדר מכניעין אותו ועל כן נקראת המגלה דברי שלום ואמת, וכן מסימת המגלה ודבר שלום לכל זרעו, כי עקר הכניעת המן עמלק שהיא בחינת מחלקת, הוא על ידי שלום וכו'.

וזה בחינת מתנות לאביונים שמרבין לתן בפורים, וכל הפושט יד לטל נותנין לו, הכל כדי להרבות השלום, בחינת מרבה צדקה מרבה שלום. וזהו גם כן בחינת משלוח מנות איש לרעהו וכו', כדי להגדיל האהבה והשלום בין איש לרעהו על ידי המשלוח מנות ששולחין מזה לזה.

ועל כן אין מעברין אלא אדר, שאז הוא מפלת המן עמלק, כי עבור שנה שהיא עקר תקון ומלוי פגימת הלבנה בחינת שלום, זה התקון צריכין להמשיך באדר דיקא, שאז הוא מפלת המן עמלק, שהוא בחינת מחלקת וזוכין לשלום שזהו בחינת פורים כנ"ל.

וזה בחינת פורים קטן ופורים גדול שעושיין בשנת העבור למלאות פגימת הלבנה שהוא בחינת המאור הקטן שיהיה אור הלבנה כאור החמה, ויקים את שני המארת הגדולים.

ליקוטי הלכות בה"ר וב"פ ד' יב

ענינא דיומא

טועמיה

פורים קטן

פורים קטן וגדול - אמת ואמונה

שמירת הברית הוא בחינת אמת, בחינת כלה זרע אמת. שהוא בחינת תקון התפלה, שהוא בחינת זיווג דקדשה, בחינת התחברות אמת ואמונה, חמה ולבנה וכו'. אבל זיווג שאינו בקדשה זה בחינת פגם האמת וכו', ומחמת זה שפגמו בנשים נכריות, על ידי זה גרמו שהגיע הפגם לבחינת אשה יראת ה' שהוא בחינת לבנה, בחינת מלכות, ועל ידי זה נלקחה אסתר לבית המלך וסבר המן שעל ידי זה יתגבר על ישראל ח"ו, כי נעשה פרוד ח"ו בין אמת ואמונה, בין חמה ולבנה, על ידי פגם הברית שמשם עקר אחיזת המן עמלק ח"ו. ועל כן באמת היתה אז צרה גדולה מאד מאד.

אבל ה' יתברך היטיב עמנו ועשה עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות בכל דור ודור ושלח אז מרדכי ואסתר שהם בחינת חמה ולבנה, אמת ואמונה. ולא די שלא נפגמה אסתר ח"ו על ידי שנלקחה לבית המלך, אדרבא, על ידי זה הוציאה האור מן החשך, כי אחשורוש לא נגע בה כלל, כמו שאיתא בזהר הקדוש, ועקר הצלתה שנצלה ממנו היה על ידי האמת. כמו שאמרו רז"ל כשנכנסה אסתר לבית אחשורוש שהיה מלא גלולים היתה צועקת אלי אלי למה עזבתני! שזהו עקר התקון לצאת מן החשך, הינו כשמתגבר גדל החשך על איש הכשר הרוצה להתקרב לה' יתברך ובפרט בשעת התפלה, והחשך מסבב אותו מכל צד ומצדי צדדים, שזהו בחינת פניסת אסתר בחינת נקדה הקדושה המסתרת בכל אחד וא' מישראל שנכנסת ח"ו לתוך בית אחשורוש הרשע לתוך בית מלא גלולים וטנופים שהוא בחינת עצם התגברות החשך שאינו יודע שום דרך ועצה ותחבולה להנצל מהם. ואז עקר העצה היא רק אמת שידבר הדבור באמת ויצעק לה' יתברך באמת, שזהו בחינת מה שצעקה אסתר וכו' ועל ידי זה האיר לה אור האמת שנמשך עליה מבחינת מרדכי שהוא הצדיק הדור בחינת עצם האמת, שזכתה אסתר על ידי האמת שלה שעל ידי זה נצולה מאחשורוש, ובררה האמת מן השקר, ולא נתרחקה מן מרדכי ח"ו.

ואדרבא, נתמלא פגימת הלבנה על ידם, על ידי מרדכי ואסתר, על ידי שבררה האמת מן השקר וכו'. שזהו בחינת התחברות שתי בחינות אמת הנ"ל, בחינת אמת ואמונה, מרדכי ואסתר. שזהו בחינת שם שלם כנ"ל. ועל כן היה הנס באדר שבו מעברין השנה כנ"ל, שזהו בחינת פורים גדול ופורים קטן, בחינת את המאור הגדול ואת המאור הקטן שהם חמה ולבנה, מרדכי ואסתר, שנכללו יחד ונתמלא פגימת הלבנה ונתגלה האמת בחינת דברי שלום ואמת.

ליקוטי הלכות דינים ג' כ

עמוד זה נכתב הר"ר יעקב הרשלר הי"ו - לרגל הולדת
הבת תחי' - קידושא רבה בביהמ"ד 'תמימי דרך' ב"ש

ענינא דיומא

טועמיה

פורים קטן

גַּם אַז נִמְשָׁךְ הָאֶרֶת הַתְּקוּנִים

ועל כן גם יום י"ד וט"ו שבאדר א' אין נוהגין בהם הספד ותענית ומרבין בהם קצת בשמחה ומשתה כי גם בהם נמשך הארת התקונים הנ"ל שעל ידי זה נכנעת ונדחית הסטרא אחרא שהיא מבחינת יגון ואנחה וזוכין לקבל הארת החית דקדשה שהיא בחינת שמחה, אך אף על פי כן עקר שלמות קדשת פורים במקרא מגלה וכו' הוא באדר שני כי מסמך גאולה לגאולה עדיף, כי השני גאולות הם גם כן בבחינת התקונים הנ"ל כי גאולה שבניסן היתה על ידי משה ששרשו בבחינת החכמה והשכל העליון בבחינת פני חמה ועל כן ניסן הוא ראש לכל החדשים בבחינת ראש ומוחין דיקא, ואדר הוא סוף לכל החדשים שזה בבחינת מלכות שנקראת סוף דבר כמבאר במקום אחר, ובו היתה הגאולה שעל ידי מרדכי ואסתר שהכניעו קלפת המן עמלק ימח שמו, ובאמת נעוץ סופן בתחילתן כי נס זה וגאולה זאת הוא מבחינת התנוצצות הגאולה האחרונה שעל ידי משיח בן דוד כי הוא יגמר הכנעת קלפת עמלק בשלמות בבחינת מלחמה לה' בעמלק מדור דור, ודרשו רז"ל עד דורו של משיח, וגאולה אחרונה תהיה גם כן בניסן כמו שאמרו רז"ל, ומשיח הוא בבחינת משה בעצמו כי מה שהיה הוא שיהיה וכמבאר בזהר הקדוש, ועל כן מסמך גאולה לגאולה עדיף כי זה בבחינת והיה אור הלבנה כאור החמה בבחינת התחברות החי"ת והנו"ן המבאר בפנים וכנ"ל.

ובאמת גם באדר ראשון נמשך איזה הארה מבחינת התקונים הנ"ל על כן צריכין להרבות בו גם כן קצת בסעודה ומשתה ושמחה, וזה שאמרו רז"ל אין בין אדר הראשון לאדר שני אלא וכו' כי אין להפריד ביניהם לגמרי בבחינותיהם בכדי שלא לתן מקום לבחינת עלמא דפרודא ח"ו לינק משם מאחר ששניהם הם מבחינת סוף דבר כנ"ל על כן צריכים לכוללם ביחד בבחינת השמחה על כל פנים.

נחת השלחן או"ח תרצ"ז

עמוד זה נדבט הר"ר יואל הלוי יאזשעף הי"ו - לרגל
נישואי בנו שיחי' ביום ד' כי תשא באולם בית יעקב הישן

הילולא דצדיקיא

טוֹעֲמִיָה

י"ד אדר א'

הרב ר' יצחק בן מוהרנ"ת ז"ל

ומחמת פי אלו המכתבים רבם ככלם הם ממה שהשיב לבנו החסיד וכו' מורנו הרב יצחק זכרוננו לברכה על פן ראינו להזכיר מקצת שבחו של הרב יצחק הנ"ל פי היה איש תם וישר ירא אלקים וכו' מנעוריו. ועסק הרבה בתורה ובעבודת ה' כל ימיו וגם קצת בדרך ארץ, וכל ימיו לא נהנה משל אחרים, רק אדרבא היה מהנה לאחרים יותר מבפי יבלתו, פעל צדקות ומכנים אורחים, והיה פעל מדות טובות וישרות, ומערב בדיעת עם הבריות, ומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם, וסוף ימיו וכה לקבע דירתו בארץ הקדושה בעיר הקדש צפת תובכ"א, וגם שם היה נכבד וחשוב מאד בעיני כלם ונפטר בשם טוב, ומקום קבורתו סמוך ממש לקבר הרב הקדוש פעל המחבר שלחן ערוך בית יוסף וכו' בידוע:

על פן אל יפל לב אדם עליו בראותו מה שהרבה לאונן ולקונן ולהתמרמר כל כך על רבוי מחשבות הטורדות וכו' פי הכל היה רק מחמת גדל תמתו וצדקתו, על פן היה נבהל ונחפו ונחרד מאד מאיזהו פגם כל שהוא אפלו רק במחשבה לבד ואפלו בשונג ובאנס, פי שנגות דומות לו במזידות, וקלות דומות לו בחמורות, וכעין שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, ומזה בעצמו יוכל המעין באמת להתפלא מאד ביותר על גדל תמתו וצדקתו ויראתו וחסידותו של אביו הרב רבי נתן זכרוננו לברכה כי לא רצה להקל עליו כלל גם בזה, ולהשיב לו בקצרה מה אתה מדקדק ומרעיש העולם כל כך בכל פעם בדבר שרוב העולם נכשלים בו בכל יום, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה.

והוא לא רצה להקל לו בזה כלל רק אדרבא הסכים לדבריו שבודאי צריכין לצעק מרה על זה הרבה מאד מאד, פי המחשבה נבהה מאד והיא עקר האדם, וצריכין להחזיקה ולשמרה בקדשה יתרה מאד מאד, וכמבאר בדברי רבותינו זכרונם לברכה הרבה בזה. רק אף על פי בן חזק אותו לבל יתבלבל על ידי זה ביותר, ולא יבוא על ידי זה לעצבות ומרה שחורה חס ושלום, כי אין שום יאוש בעולם, ולכל אשר יחבר אל החיים יש בטהון לזכות לכל טוב ולשלמות הקדשה באמת, כמבאר הרבה במכתבים הקדושים האלו בענין זה, אשרי שיאחו בהם ונבון יבין כל דבר לאשורו:

הקדמת עלים לתרופה

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אברהם אלחנן היילפרין הי"ו לרגל שמחת נישואי בנו החתן נפתלי שיחי' למזל טוב

טוֹעֲמֵיהֶּ

ההולכים בתורת ה'

כ"ד - אמצעותא דעלמא

לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד

שָׁמֶן מְשַׁחַת קֹדֶשׁ בְּחֵינַת מַחִין, שְׁעָקֵר הַשְּׂגָתָם עַל-יְדֵי הַבְּטִישָׁא וְכוּ', בְּבַחֲיַנַת כְּתִית לְמֵאֹר, שְׁמֶשֶׁם מְקַבְּלִין הַשְּׁמֶן זֵית זָךְ לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד, שְׂיֵאִיר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת מֵעֵלָא לְתַתָּא וּמִתַּתָּא לְעֵלָא, בְּבַחֲיַנַת נֵר לְרַגְלֵי דְבְּרֵיהּ, וּבְבַחֲיַנַת וְטוֹבֵל בְּשָׁמֶן רַגְלוֹ, כִּי אֹר נֵר שְׁמֵאִיר עַל-יְדֵי הַשְּׁמֶן - זֶה בְּחֵינַת שְׂמַחָה.

כִּי הָאֹר מְשַׁמַּח הַכֹּל, וְכִמּוֹ שְׁכָתוֹב מֵאֹר עֵינַיִם יִשְׂמַח לֵב, וְכִמּוֹ שְׂאוּמְרִים וְהַתְּקִין מֵאֹרוֹת מְשַׁמַּח עוֹלָמוֹ וְכוּ'. וְעָקֵר הָאֹר שֶׁל כָּל הָאֹרוֹת שְׁבַע עוֹלָם נִמְשָׁךְ מִגְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם בְּחֵינַת מְשִׁיחַ, בְּחֵינַת אֹר צְדִיקִים יִשְׂמַח, בְּחֵינַת אֹר זָרוּע לְצְדִיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמַחָה. כִּי עָקֵר הָאֹר בְּשִׁלְמוֹת יִתְגַּלֶּה עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ, שְׂיִבּוֹא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, בְּבַחֲיַנַת עֲרֻכְתֵּי נֵר לְמְשִׁיחִי, וְאֶפְלוּ עִתָּהּ בְּמַרְרֵי הַגְּלוּת, כָּל קִיּוּמָנוּ הוּא רַק עַל-יְדֵי אֹרוֹ הַגְּדוֹל שְׁמֵאִיר בְּנוֹ בְּהַעֲלֵם וְהַסְתֵּר עַל-יְדֵי גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם בְּחֵינַת מְשִׁיחַ, כִּי עָקֵר שֵׁם 'מְשִׁיחַ' הוּא עַל שֵׁם הַשְּׁמֶן שֶׁנִּמְשָׁח בְּשָׁמֶן הַמְּשַׁחָה, שְׁמֶן הַמְּשַׁחָה בְּחֵינַת כְּתֵר, בְּחֵינַת נֶזֶר אֱלֹהִיו עַל רֵאשׁוֹ, שְׁמֶשֶׁם מְקַבֵּל הַשְּׂגָת הַמַּחִין שְׂנַקְרָאִים 'שָׁמֶן מְשַׁחַת קֹדֶשׁ' עַל-יְדֵי הַבְּטִישָׁא, שֶׁהוּא הַכְּפֹאת הַמַּחִין בְּכַתֵּר.

וְעַל-כֵּן תִּכְף אַחַר צוּוֵי מַעֲשֵׂה הַמְּשַׁכֵּן בְּפִרְשַׁת תְּרוּמָה - נִצְטוּה מִיַּד עַל הַדְּלָקַת שְׁמֶן הַמְּנוֹרָה קֹדֶם לְכָל עֲבוֹדַת הַקְּרָבָנוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב שֵׁם מִיַּד וְאֵתָה תִּצְוֶה וְכוּ' וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שְׁמֶן זֵית זָךְ וְכוּ', כִּי כָּל מַעֲשֵׂה הַמְּשַׁכֵּן שֶׁהוּא בְּחֵינַת הַבֵּית-הַמְּקֻדָּשׁ, הָיָה לְתַקֵּן פָּגַם הָעֶגְלָה שֶׁהוּא עָקֵר הַתְּגַבְּרוֹת הַיְכָלֵי הַתְּמוּרוֹת, בְּבַחֲיַנַת וַיִּמְרוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר וְכוּ', שְׂזָה בְּחֵינַת כְּפָה יִמְרוּהוּ בְּמִדְבָר יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן וְכוּ'. וְעַל-כֵּן הָיָה הַתְּחַלַּת תַּקּוּן עֲבוֹדַת הַמְּשַׁכֵּן עַל-יְדֵי גֵרוֹת הַמְּנוֹרָה, שְׂמַדְלִיקִין בְּאֵהָל מוֹעֵד מַחוּץ לְפָרְכַת שְׁשֵׁם כְּלָלִיּוֹת הַרְדִּיפָה וְהַמְּעַכָּב וְכוּ', כִּי תִכְף כְּשֶׁהִתְחִילוּ לַעֲסֹק בְּעֲבוֹדַת הַמְּשַׁכֵּן, וְנִתְּנוּ נְדָבָתָם עָלָיו בְּלֵב טוֹב בְּשְׂמַחָה גְדוֹלָה - נִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם שְׂמַחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִתְחִילוּ לַעֲלוֹת

בְּעֲלִיּוֹת הַנֵּ"ל, עַד שְׂגָמְרוּ הַמְּשַׁכֵּן וְהַדְּלִיקוּ מִיַּד גֵּרוֹת הַמְּנוֹרָה בְּשָׁמֶן מְשַׁחַת קֹדֶשׁ, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה מִמְשִׁיכִין אֹר הַשְּׂמַחָה מִמְקוֹר הַשְּׂמַחָה, וְכַנֵּ"ל.

ליקו"ה ברכת הודאה ו' כ - כב

עמוד זה נדבתי הר"ר שמואל חיים שפירא הי"ו - לרגל השמחה הגדולה בהולדת הבת לאחיו ר' ישראל נחמן הי"ו

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

בְּלֵיל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ אַחַר בְּרַכַּת הַמְּזוֹן נִשְׂאָר יוֹשֵׁב עַל שְׁלַחֲנוּ הַקְּדוֹשׁ,
וּפְתַח פִּי הַקְּדוֹשׁ וְהִטְהוֹר וְהִנּוֹרָא, וְאָמַר אֵז שִׂיחָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה,
שְׁהִיָּה בָּהּ תּוֹרָה קְדוּשָׁה כְּדַרְכוֹ תָּמִיד בְּרַב שִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת וְכָל
הַשִּׂיחָה הִיְתָה שִׂיכַת לְצַעְרוֹ הַגָּדוֹל שְׁהִיָּה לוֹ. וְכַמְדַּמָּה שְׁדַבֵּר אֵז
מַעֲנִין הַלֵּב שְׂרוּדֵפִין אוֹתוֹ וְכוּ'.

וְאַחַר כֵּךְ בְּתוֹךְ אוֹתָהּ הַשִּׂיחָה עָנָה וְאָמַר אֵיךְ אָנוּ עוֹמְדִין
בְּהַמְעֻשָׂה. וְתַכֵּף נִבְהַלְנוּ וְהַשְׁבַּתִּי לוֹ בְּכַהֲלָהּ בְּאִימָהּ וּבִירָאָה שְׁאָנוּ
עוֹמְדִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. וְתַכֵּף עָנָה וְאָמַר: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי חָזְרוּ
וּנְזַכְרוּ הַזּוֹג הַזֶּה אֵיךְ לוֹקְחִין וְכוּ'. (כַּנְדֻּפְס שָׁם) וְסִפֵּר כָּל הַמְעֻשָׂה
שֶׁל יוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְשָׁם מְבַאֵר קֶצֶת מַעֲיִן שְׁסֹפֵר קֶדֶם. וְאַחַר
שְׁסִים הַמְעֻשָׂה שֶׁל יוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁנַּעֲשָׂה שָׁם שְׂמֻחָה וְכוּ', אֵז
אָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן:

**זִיֵּא הָאֲבִין אֵה
הִילוֹא גִיטָאן**

∞ תרגום ∞

נַעֲשֵׂה שָׁם שְׂמֻחָה וְחֻדּוּהַ גְּדוּלָּה מְאֹד

שִׂיחוֹת הַר"ן קנ"א

לידידי הִקָּר והחשוב והנעלה בתורה וי"ש ובמדות טובות וישרות וכו' משה יעקב אייזנמסר נ"י שלום רב וכל טוב סלה בגשמיות וברוחניות.

קבלתי את מכתבו הִקָּר שלשום ושוב הגיע לידי לעת האכל ומאד נתעוררתי על ידי זה. עכשו אני חושב בלבי רבנו של עולם תזמין לי דבורים המעוררים את לב האבן תחת קולמוסי, כי באמת הכתיבה תלויה לפי המצב שהאדם נמצא בו, ואלו הייתי עכשו מרגיש משהו חיות בעבודת ה' בודאי שהייתי גם יכול לכתב, אבל מה לעשות שלא מרגישים שום חיות בעבודת ה' נישט קיין דאוונין און נישט קיין לערנין ונוסף לזה היצר הרע הבורע כאש והוא עושה את האדם משגע ממש ואינו יודע באיזה עולם הוא נמצא, והוא משפח את הדברים הצריכין לזכר בכל רגע ורגע ממש, שבליעדי זה אין לנו מה לעשות בזה העולם, רק אדרבה הוא מזכירו את הדברים שאינם צריכים לזכר, אבל ב"ה יש לנו הרבה לשמוח שאנו יודעים מעצה טובה כזו לישוב את עצמנו באמת לפני השי"ת ולטען לפניו כל זה והרבה יותר מזה.

אבל אי אפשר לזכות לישוב הדעת הזה כי אם על ידי שמחה, כמו שאמר רבנו ז"ל באיזה תורה בליקוטי מוהר"ן בעת שהאדם אינו בשמחה אז המוח אטום ואינו יכול לישוב דעתו באמת, אבל אם הוא בשמחה אז המוח בחרות. ורבנו ז"ל מביא את הפסוק כי בשמחה תצאו, ויכולים לישוב דעתו באמת מה יהיה מפל תאוות והבלי עולם הזה ומה ישאר מזה, וכמו שאמר רבנו ז"ל בשביל תענוגל פון איין פערטיל שעה וועגין וועסטו אן ווערין גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא. לכן ידידי כנפשי הבה נתחזק שנינו כאחד ונתחיל מעתה בהתחדשות חדשה לגמרי וואס איז גיווען איז גיווען פון עהרשט אן און ווייטער, שנהיה אך ורק שמח שיש לנו הרבה לשמוח בעזרת ה' יתברך שאנו חוטפים בודאי איזה נקודות טובות, ובפרט שאנו יודעים מעצות יקרות כאלה ומשיחות ותורות המחיינ ממש את נפשותינו העלובות, ואיך שלא יהיה אנו חוטפים הרבה הרבה נקודות טובות, ועוד, מה יהיה לנו שנהיה בעצבות ח"ו, הלא הרבי מביא בליקוטי מוהר"ן שעצבות ומרה שחורה הוא עקר נשיכת הנחש.

דודי ר' יעקב מאיר שליט"א אמר לי שראה באיזה ספר, שעצבות ומרה שחורה הוא התחלת גרוי וסיתוי היצר, לכן נתרחק לגמרי מזה ונתחזק בשמחה שזכינו ב"ה להיות מזרע ישראל ולידע מהשי"ת ומתורה הקדושה, ובפרט אנו יודעים מהצדיק האמת אשר גילה לנו עצות יקרות כאלה, בודאי ובודאי צריכים אנו להיות רק בשמחה אבל הבעל דבר מאד מתגבר על זה כי אצלו הוא דבר גדול אם הוא מכניסו בעצבות ח"ו, וצריכין לבקש הרבה מהשי"ת שנוצח להתחזק בשמחה תמיד.

באמצע כתיבת מכתב זה הגיע לי מכתב מאלעזר מרדכי קניג (בנו של ר' גדליה קניג) מבני ברק והוא כותב לי מכתב קצר, אבל זה מעט הפמות ורב האיכות. ואני אכתב לך קצת ממכתבו: רבנו ז"ל אומר בתורה ח' בלקוטי מוהר"ן הנה יקר מאד גנוחי שקורין קרעכץ מאיש הישראלי, כי הוא שלמות החסרונות וכו' ואם כן נמצא שיכולים לישוב בישיבה או בכל מקום ואם מרגישים איזה חסרון אז יכולים לצעק בקול דממה דקה בצעקה גדולה מאד ושום אדם לא ישמע כלל, כי אינו מוציא את הקול לחוץ רק מציר היטב במחשבה, והעקר להיות בשמחה תמיד כמו שאמר רבנו ז"ל מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד. וכשהאדם בשמחה כל היום אז בנקל לייחד לו שעה לשבר לבו לפני השי"ת, עד כאן מכתבו הנעים.

תראה משה שיש לנו עוד יותר לשמוח. אפוא יש לך עוד חסידים או אנשים, שמחזקים ומתכתבים זה את זה לעבודת ה' יתברך. ולזכר היטב את הדבור של ר' נתן ז"ל שאמר כדאי לסבל כל מה שעובר על האדם כל ימי חייו בין בגשמיות ובין ברוחניות, אביא איין הרהור ווייניגער. ועל זה מוסיף ר' אליהו חיים שליט"א, על אחת כמה וכמה שאנו מרויחים אלפים ורבות פעמים פחות הרהורים רעים, ורבנו ז"ל אומר בליקוטי מוהר"ן שעל ידי שמחה יש לנו שליטה על המחשבות, אבל להפך ח"ו אין אנו יכולים לשלוט על המחשבות. לכן נתחזק בשמחה כל היום ועל ידי זה נוכל לשפוך פנים לבנו נכח פני ה'.

ממני ידידך לנצח המאחל לו בלב ונפש הצלחה ברוחניות וגשמיות. יעקב גדליה תפלינסקי

שארית יעקב

זמני שבת קודש – פרשת תצוה

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:47	4:46	5:03	4:45	4:56	4:45	4:51	5:04
שקיעה ערב שב"ק	5:27	5:26	5:24	5:24	5:25	5:24	5:13	5:26
חצות הלילה	11:50	11:51	11:51	11:48	11:50	11:48	11:49	11:57
עלות השחר	5:11	5:12	5:12	5:11	5:12	5:11	5:38	5:32
עטיפת הטלית	5:33	5:34	5:35	5:33	5:34	5:33	6:06	5:56
ניץ החמה	6:24	6:25	6:26	6:25	6:25	6:25	7:12	6:54
סוף זמן קר"ש מג"א	8:21	8:22	8:23	8:21	8:22	8:21	8:41	8:39
חצות היום	11:53	11:54	11:55	11:52	11:54	11:53	12:13	12:10
שקיעה יום שב"ק	5:27	5:26	5:25	5:25	5:26	5:25	5:14	5:27
צאת השבת	6:01	6:02	6:02	6:02	6:01	6:01	6:04	6:39
צאה"ש 72 דק'	6:40	6:39	6:37	6:38	6:39	6:37	6:27	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב והו"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומין ובהו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת כי תשא

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ד:	ה:	ו:	ז:	ח:	ט:	י:
דלמ	רמ	רמא	רמב	רמג	רמד	רמה
תורה כ"ד - אמצעותא דעלמא						
התורה הזמנית						